

ת"פ 50476/11/11 - מדינת ישראל נגד רפת בערבה בע"מ, ח.פ, קונוז סנטר בע"מ, ח.פ, נעים מוסא,

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 50476-11-11 מדינת ישראל נ' רפת בערבה בע"מ ואח'

בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. רפת בערבה בע"מ, ח.פ.

2. קונוז סנטר בע"מ, ח.פ.

3. נעים מוסא,

החלטה

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום בו יוחסו להם עבירות של אי הגשת דו"ח במועד.

אישום מספר 1 התייחס לנאשמים 1 ו-3, אישום מספר 2 התייחס לנאשמים 2 ו-3 ואילו הנאשם 3 הואשם כמנהל פעיל בנאשמות 1 ו-2.

2. הדיונים נדחו מעת לעת על מנת לאפשר לנאשמים לנקוט בהליכים מינהליים של בקשה לעיכוב הליכים ליועמ"ש לממשלה ועתירה לבג"צ כנגד סירובה של המאשימה להמיר את כתב האישום בכופר.

3. בדיון שהתקיים ביום 14/7/15 אישר הנאשם 3, שהינו עו"ד ואשר מייצג את הנאשמות ואת עצמו בהליך, כי אין מחלוקת שהדוחות אכן לא הוגשו, אין מחלוקת כי היה מנהל פעיל בנאשמות אך היו לו סיבות מוצדקות מדוע איחר בהגשת הדוחות שהוגשו מאוחר יותר.

בעקבות הצהרה זו של הנאשם, הבהיר ב"כ המאשימה כי אין צורך בהבאת עדים מטעם המאשימה, הנאשם 3 יוכיח את ההצדק הסביר במסגרת פרשת ההגנה, ואז יוכל לתקוף את החלטת הרשויות אשר דחו את בקשותיו.

4. בהחלטה שנתתי באותה ישיבה קבעתי עוד, כי בהמשך לקביעת בית המשפט הגבוה לצדק בבג"צ 2575/15 לפיה הערכאה הדיונית הפלילית מוסמכת לדון לא רק בטענות המכוונות באופן ישיר כלפי האישום הפלילי אלא גם בהשגה על חוקיות התנהלותן של רשויות המינהל עובר להגשת כתב האישום, וטענה המכוונת כנגד החלטת הרשויות לנקוט בהליך פלילי בגין עבירות מס, חלף הטלת כופר כספי, באה אף היא בגדרו של כלל זה - ניתן לראות בטענת הנאשם טענה של הגנה מן הצדק אותה יש לבסס

עמוד 1

בראיות, במסגרת פרשת ההגנה של הנאשם.

5.

עוד קבעתי כי לאור דברי הצדדים יחל המשפט בפרשת הגנה ועל הנאשם לדאוג להתייצבות עדיו.

הדיונים נדחו מעת לעת ומועד ההוכחות נקבע ליום 30/1/17.

לאור בקשת הנאשמים נדחה הדיון ליום 12/3/17.

6

בתאריך 27/9/16 הגיש הנאשם בקשה לזימון עדת הגנה מטעמו - גב' לוטי גומבוש, עו"ד, מנהלת המחלקה הפלילית ברשות המיסים.

הנאשם ציין כי גב' גומבוש תתבקש להעיד ולתמוך בטענת הנאשמים לפיה היתה להם סיבה מספקת לאיחור בהגשת הדוחות הכספיים נשוא כתב האישום, תתבקש להסביר את מדיניות רשות המיסים בכלל ובמקרה בו עסקינן בפרט, תעיד בסוגיית המרת כתב אישום בכופר בכלל, ומדיניות רשות המיסים בעניין זה, ותתבקש להרחיב בעניין המקרה בו עסקינן בפרט כשהנאשמים ישאו בהוצאות התייצבותה.

7.

בית המשפט ביקש את תגובת המאשימה לבקשה זו.

תגובת המאשימה התקבלה ביום 29/9/16 ולפיה אין רלוונטיות לעדותה של העדה שכן הוכחת קיומה של סיבה מספקת אינה עניין של מדיניות רשות המיסים.

המאשימה טענה עוד כי שאלת מדיניות רשות המיסים בעניין המרת כתבי אישום בקנס מינהלי, אינה רלוונטית לסוגיה בה כפר הנאשם.

לפיכך התנגדה המאשימה לזימון העדה.

8.

ביום 4/10/16 קבעתי כי על הנאשמים להבהיר מדוע דווקא עדה זו היא הרלוונטית להוכחת טיעוניהם וזאת עד ליום 26/10/16.

הנאשם לא הבהיר את הטעון הבהרה ועל כן ביום 27/10/16 דחיתי את הבקשה לזימונה של אותה עדה.

9. ביום 27/2/17 הגישו הנאשמים בקשה חוזרת לזימון אותה עדה בה חזרו על טיעוניהם דלעיל, אולם, כפי הנראה מחמת היסח הדעת אישרתי המבוקש על אף שהבקשה למעשה לא היתה מפורטת מהבקשה המקורית שהוגשה.

בעקבות כך הגישה המאשימה בקשה לביטול זימון העדה מהטעם שהבקשה אכן זהה לחלוטין לבקשה המקורית, ומהטעמים הנוספים שפירטה בבקשה זו.

10. בין היתר ציינה המאשימה כי אין בזימון העדה כדי לסייע לבירור השאלה השנויה במחלוקת - האם לנאשם היתה סיבה מספקת לאי הגשת הדוחות השנתיים נשוא כתב האישום.

המאשימה ציינה עוד כי העדה היא הממונה על תובעי המאשימה והפנתה לפסיקה ממנה עולה כי יש לדחות בקשות להעיד פרקליטים מן הטעם שלדבר השפעה מזיקה, ומערכת השיקולים העומדת מאחורי חוות דעתו המקצועית של פרקליט, אינה עניין לעדות בבית המשפט.

11. ביום 6/3/17 הגיש הנאשם את תגובתו בה ציין כי הגב' גומבוש זומנה לעדות לא בתפקידה כממונה על התביעה ו/או התובעים, אלא כמיישמת המדיניות של המרת כתב האישום בכופר, כממליצה לוועדה האחראית על המרת כתב האישום בכופר, ולצורך הצגת מדיניות הוועדה.

הנאשם ציין בתגובתו כי הבקשות שהוגשו מטעם הנאשמים להמרת האישום בכופר נדחו בטענות מוזרות - הכל במטרה לדחות את הבקשה. לדבריו הוא עו"ד במקצועו ובמהלך 20 שנות עבודתו נעתרה המאשימה במאות אם לא באלפי תיקים להמיר אישומים בכופר, ועל כן תמוה בעיניו כי במקרה האישי שלו הדבר לא צלח וברור כי עסקין בשיקולים זרים ולא ענייניים.

12. בסעיף 8 לתגובתו פירט הנאשם 6 נקודות בגין הוא מבקש להעיד את העדה.

כן ציין הנאשם כי העדה תהיה העדה הראשונה והוא יעשה כל שניתן שעדותה תהיה קצרה ככל שניתן.

13. לאחר שהנאשם הבהיר והסביר את הסיבות לבקשתו לזימון העדה הוריתי על זימונה כמבוקש.

בתגובה, הגישה המאשימה בקשה לעיון חוזר ומתן הבהרות ביחס להחלטה לזימון העדה, כשעל בקשה זו היתה חתומה העדה, עו"ד לוטי גומבוש הממונה על תובעי מס הכנסה (פלילי). לטעמי עובדה זו אינה תקינה שכן כפי שידוע לבית המשפט ולצדדים, העדה היא אכן הממונה על תובעי מס הכנסה בכל הארץ וברגיל עדים אינם אמורים להגיב על החלטות בית המשפט כפי שעשתה העדה בתגובתה.

14. העדה פירטה בתגובתה את המישור העקרוני - סוגיית זימון פרקליט לעדות והפנתה לפסיקה לרבות פסיקתו של מותב זה בת.פ. 2162/06.

העדה ציינה בתגובתה בין היתר כי הצבת המאשימה כעדה במשפט שהיא עצמה יזמה וכשהיא משמשת צד במסגרתו, הופכת את היוצרות בהליך הפלילי.

אפשרות זימון של פרקליטים לעדות עלולה להיות מנוצלת לרעה לצורך פסילת פרקליטים מסוימים מלשמש כתובעים דרך זימון לעדות.

הפיכת פרקליט לעד במשפט עלולה להופכו מטרה למתקפה אישית או הטרדה מכוונת וליצור אצלו עניין אישי תוך עיוות פעולתו ושיקול דעתו.

ההליך הפלילי רצוף בהחלטות שונות של התביעה הכללית ואין זה סביר כי נציגי התביעה, פרקליטים או מנהלים בדרג גבוה או זוטר, יקראו להסביר מעל דוכן העדים את החלטותיהם.

אין מניעה להביא בפני בית המשפט את מלוא הנתונים אודות החלטה להעמיד נאשם לדין ללא צורך בזימון פרקליט לצורך מטרה זו.

15. העדה ציינה עוד בתגובתה כי אין זה מתפקידה ליישם את מדיניות המרת כתב האישום בכופר. מדיניות זו והקריטריונים להטלת כופר בהתאם לסעיף 221 לפקודת מס הכנסה מפורסמים בפומבי באתר רשות המיסים.

הנאשמים מואשמים בעבירות שחל לגביהם חוק העבירות המינהליות, עבירה שנקבעה כעבירה מינהלית ניתנת להמרה בקנס מינהלי ולא בכופר, ובקשותיו של הנאשם לכופר, קיבלו התייחסות כבקשות להמרת כתב האישום בקנס מינהלי.

העדה ציינה כי אינה בעלת סמכות כלשהי להמיר אישומים בקנס מינהלי. תפקיד זה ממלאת וועדה שליד מטה החקירות ברשות המיסים, הפועלת בהתאם להנחיית מנהלת המחלקה הפיסקלית בפרקליטות המדינה, הקובעת קווים מנחים וקריטריונים ידועים לציבור הנאשמים ומייצגים.

אין כל מניעה למסור את אלה אף בהליך זה לנאשם ולבית המשפט.

16. ככל שהנאשם מכוון לעמדת התובע שהגיש כתב אישום בתיק זה בנוגע להמרה המבוקשת - מדובר

במסמך פנימי מובהק שאינו חלק מחומרי החקירה, העדה אינה מנהלת את התיק בבית המשפט, אינה נגישה לחומר הראיות וככל שישנם מסמכים בתיק התובע, הם אינם נגישים לעדה היושבת הרחק ממדור תביעות חיפה.

העדה ציינה כי ככל שהנאשם מעוניין לקבל מסמך הנחיות של פרקליטות המדינה, אין מניעה שיקבלם מהתובע בתיק.

17. הנאשם הגיש פעמיים בקשות לעיכוב הליכים משפטיים ליועמ"ש לממשלה ומרגע הגשת בקשה לעיכוב הליכים - הסמכות בבקשה זו כמו גם להמרת כתב האישום בקנס מינהלי נמצאת בפני מנהל המחלקה הפיסקלית בפרקליטות המדינה, ולא בפני גורם מטעם רשות המיסים.

18. משכך הם פני הדברים ביקשה העדה לבטל את ההחלטה להורות על זימונה וציינה כי ככל שבית המשפט ידחה את הבקשה, תתבקש דחיית מועד הדיון לצורך שקילת הגשת בג"צ על החלטה זו.

19. לאור בקשתה המפורטת של העדה קבעתי כי לא תתייצב לעדות ושאלת זימונה תידון בישיבת ההוכחות כשהצדדים יטענו בעל פה ובכתב ויציגו אסמכתאות.

20. הנאשם ציין כי הוא מבקש שהעדה תעיד ראשונה, בפתח ישיבת ההגנה שכן אין מדובר בעדת הגנה אלא בעדה מטעמו.

לדבריו על מנת שלא לפגוע בהגנתו הוא מבקש כי תעיד ראשונה.

בהחלטתי דחיתי את בקשת הנאשם וציינתי בין היתר כי בכדי לתמוך בטענת הנאשם בדבר קיומה של הגנה מן הצדק על דרך של אכיפה בדרנית, על הנאשם להקים תשתית ראיתית לכאורית אשר בשלב זה טרם הוקמה. קבעתי כי לאחר שיעיד ויחקר בחקירה נגדית, אם ימצא כי יש מקום להביא את הראיות בין היתר על דרך זימונה של עו"ד גומבוש לעדות, תנתן החלטה בהמשך.

21. בעקבות החלטה זו העיד הנאשם בחקירה ראשית ואף נחקר בחקירה נגדית ע"י ב"כ המאשימה.

משנשאל ע"י התובע מנין לו שעו"ד גומבוש היא הממליצה או היועצת המשפטית של הוועדה הדנה בכופר, ציין כי פנה למר משה מזרחי, אותו הוא מכיר שנים, וזה טען באוזניו כי הגב' גומבוש כי האחריות והיא הקובעת. לדבריו לגב' הזו "יש מה להסתיר".

22. ב"כ המאשימה ענה, במענה לשאלת בית המשפט כי מי שדחה את בקשתו של הנאשם להמיר את האישומים בקנס מינהלי היה מר דרור דניאל ששימש כמנהל תחום חקירות בנציבות מס הכנסה. אדם זה הועבר לתפקיד אחר, וכיום מחליף אותו עובד בשם שלמה אסטרוגו.

מר דניאל הוא החתום על המכתב אשר דחה את בקשת הנאשמים להמרת האישום בקנס מינהלי.

23. הנאשם בדבריו לפרוטוקול ציין כי לא ביקש לזמן את העדה בתפקידה כ"בוסית" של התובעים, אלא בשל העובדה כי בתקופה הרלוונטית שימשה כממליצה לוועדה. לדבריו הוא מבקש להעיד אותה על 6 הנקודות המפורטות בסעיף 8 לתגובתו. לדבריו העדה רלוונטית כי הוא רוצה לשמוע ממנה האם הנסיבות שהציג בפרשת הגנתו אינן נסיבות המצדיקות איחור בהגשת דו"ח, האם לא היו מקרים דומים בהם קיבלה העדה בקשות להמרה ומבקש כי תסביר על מדיניות המרת כתב האישום בקנס מינהלי והוא אינו מבקש לקבל הסבר על נימוקי הגשת כתב האישום.

24. הנאשם ציין עוד כי עמדת המאשימה מצביעה על נקמנות אישית בו בעקבות תיק מסויים שניהל, במהלכו סירב להצעה מסויימת לסגירת התיק וגרם לניהול הוכחות בו שבעקבותיהם הגיעו הצדדים לעסקה.

לדבריו התנהלות זו מצידו גרמה לאי נעימות מסויימת של העדה והוא רוצה לחקור אותה בסוגיה זו.

במענה להערת בית המשפט אישר הנאשם כי הוא למעשה זקוק לעדה בתור הממונה על התביעה בנקודה ספציפית זו אך "אם היא כבר פה - מדוע לא לשאל אותה על זה" (עמ' 38 שורות 11-12 לפרוטוקול).

25. הנאשם ציין עוד כי הוא רוצה לדעת אם יש סתירה בין המלצות התביעה המקומית לבין ההמלצה שהועברה לוועדה ע"י העדה, הוא מבקש לדעת כיצד יתייחסו בוועדה להמלצות הוועדה המקומית והוא מבקש כי העדה תסביר את מדיניות רשות המיסים במקרים דומים לשלו.

לדבריו בחינת התיקים נעשית על דרך של "בית שמאי" והוא מבקש כי העדה תסביר את מדיניות רשות המיסים לבית המשפט.

הנאשם ביקש עוד כי הדברים שאמר לפרוטוקול לא יובאו בפני העדה שכן הוא אמור לחקור אותה.

26. ב"כ המאשימה חזר והפנה את בית המשפט לסיכומיה של העדה - עו"ד גומבוש, ובנספח לבקשתה - תמצית טיעוני פרקליטות המדינה בבג"צ שהגיש הנאשם.

ב"כ המאשימה ציין כי הגורם המחליט בהמרת כתב האישום בקנס מינהלי הוא מנהל תחום חקירות ולא העדה, ואותו משה מזרחי שהוזכר ע"י הנאשם הוא עובד שלו.

ב"כ המאשימה ציין עוד כי אחד השיקולים הנשקלים בבקשה להמרת כתב אישום בקנס מינהלי הוא גובה המחדלים וכחלק מזה - המחזורים העסקיים של החברות או של הנאשמים. לעניין זה הגיש ב"כ המאשימה פלטי מחשב מהם ניתן ללמוד על המחזורים העסקיים הגבוהים של הנאשמות 1 ו-2.

ב"כ המאשימה גם הגיש לבית המשפט הנחיה של מי ששימשה כמנהלת המחלקה הפיסקלית בפרקליטות המדינה מנובמבר 2004 באשר לקריטריונים אותם יש לשקול בבקשה להמרת כתב אישום בקנס מינהלי, והפנה לקריטריון לפיו אין להמיר בקנס מינהלי כאשר המבקש ממשיך לעבור עבירות לאחר הגשת כתב אישום כפי שנעשה ע"י הנאשם ביחס לשנות המס 2011 ביחס לשתי הנאשמות.

דין והכרעה:

27. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, שמעתי את דבריהם ועיינתי במסמכים ובאסמכתאות שהוגשו בפני, אני דוחה את בקשת הנאשמים לזמן את עו"ד לוטי גומבוש לעדות מטעם ההגנה.

28. לטעמי אין לעדה זו אותה מבקשים הנאשמים לזמן רלוונטיות לעניין המחלוקת המתעוררת בתיק זה כאשר גרסת ההגנה היא כי היה לנאשמים הסבר וסיבות מוצדקות מדוע איחרו בהגשת הדוחות נשוא כתב האישום, דוחות שהוגשו במועד מאוחר יותר.

הנאשם בעדותו הראשית בבית המשפט פירט בהרחבה את הנסיבות אשר לטעמו גרמו לכך שהוא כמנהל הנאשמות 1 ו-2 והנאשמות 1 ו-2 נתקלו בקשיים להגיש את הדוחות במועדים המפורטים בכתב האישום.

הנאשם התייחס לסיבות אלה אשר לטעמו מהוות הצדק סביר בעמודים 30 עד 32 לפרוטוקול ובעמ' 33 החל משורה 25 עד סוף חקירתו הראשית בעמ' 34.

רק בחלק מצומצם מחקירתו הראשית, עמ' 33 משורה 1 עד שורה 24, התייחס הנאשם לעילה בגינה הוגש לדעתו כתב האישום נגדו ולסיבה מדוע נציבות מס הכנסה סירבה להמירו בקנס מינהלי.

איני סבורה כי בזימון אותה עדה יש הועיל לבירור "שאלה הנוגעת למשפט".

29. אכן, טענת הגנה מן הצדק יכולה להוות "שאלה הנוגעת למשפט" שכן הנאשם רשאי להוכיח במסגרת

פרשת ההגנה שלו או במסגרת טענות ההגנה שלו כי הרשות פעלה באופן המקיים הגנה מן הצדק היכולה להוות כאמור טענת הגנה.

עם זאת, הנטל על הנאשם להביא ראיה לפיה מניע פסול הביא להגשת כתב האישום נגדו או מניע פסול גרם לכך שבקשתו להמיר האישום בקנס מינהלי או לעכב ההליכים נגדו - ידחו.

30. טענה לאכיפה בררנית פסולה טעונה לפחות הוכחה לכאורה. עם זאת ככל שמדובר בטענה לאכיפה בררנית יש להביא בחשבון את הקושי האינהרנטי הטמון בהוכחות טענה זו שכן כל המידע הרלוונטי מצוי לכאורה בידי הרשות ואין לנאשמים גישה אליו.

כך למשל פסק בית הדין הארצי לעבודה בעניין ע.פ. (ארצי) 14/07 **מדינת ישראל - משרד התעשיה, המסחר והתעסוקה נ' הום סנטר (עשה זאת בעצמך) בע"מ**, כי כאשר מדובר בטענת הפליה יש להקל במידת ההוכחה הנדרשת מהנאשם ולאפשר לו לקבל מידע ונתונים מהרשות (הן נתונים סטטיסטיים והן נתונים על שיקולי הרשות ומדיניות האכיפה) הדרושים להוכחת הטענה.

הנאשם לא ביקש בשום שלב כי יועברו לבית המשפט נתונים כאלה ואחרים - לא בבקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי ולא בבקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי כפי שיכול היה לעשות עד כה.

31. בית הדין הארצי בפסק דינו דלעיל, קבע מתווה לפיו בשלב הראשון על הנאשם להציג תשתית ראיתית לכאורית לטענותיו בין על יסוד נתונים שבידיו ובין על יסוד נתונים אותם הוא רשאי לבקש מהמדינה. בשלב השני ככל שהנאשם יבקש להעיד עדים עובדי מדינה, על בית הדין לשקול אם קיימת הצדקה לזימון עדים שכאלה, וזאת לאחר שיבחן האם הונחה אותה תשתית ראיתית לכאורית התומכת בטענות הנאשם, האם עדותם של אותם עובדי מדינה נחוצה ואם יש בה כדי לתרום להכרעה בטענת ההגנה מן הצדק או שמא ניתן להסתפק במסירת נתונים בכתב.

32. מעיון בעדותו של הנאשם בבית המשפט ובהודעה שמסר בחקירותיו - ת/1, עולה כי בשלב זה טרם עבר את המשוכה של הצגת תשתית ראיתית לכאורית לטענותיו ועל כן ולו מטעם זה, אין בשלב זה מקום להורות על זימון עדת ההגנה עו"ד לוטי גומבוש להעיד בסוגיה זו.

33. לא זו אף זו אלא מדברי ב"כ המאשימה עולה כי עדה זו אינה העדה הרלוונטית להוכחת הטענה, שכן אין לה הסמכות להחליט בבקשה להמרת כתב אישום בקנס מינהלי.

הנאשם הגיש בקשה מעין זו ומי שדחה את הבקשה היה מר דרור דניאל שהיה יו"ר הוועדה באותה עת.

כיום משמש בתפקיד מר שלמה אסטרוגו. אם הייתי מוצאת כי יש מקום להעיד עדים עובדי מדינה אשר
אפשרו לנאשם להוכיח את טענתו לאחר שהיה עומד בדרישה להציג תשתית ראייתית לכאורית
לטענותיו, הייתי שוקלת אולי לזמן אחד מבעלי תפקידים אלה.

34. הנאשם מבקש לזמן עדה המשמשת בתפקיד הממונה על התובעים הפליליים במס הכנסה - עו"ד לוטי
גומבוש.

כפי שנקבע לא אחת, העלאת פרקליט אל דוכן העדים היא בעלת השפעה מזיקה. בת.פ. 40250/99
מדינת ישראל נ' בדיר, נקבע כי:

**"חוות דעתו המקצועית של פרקליט ומערכת השיקולים העומדת מאחוריה בדבר השלמת
חקירה או חידוש חקירה, אינה עניין לעדות בבית המשפט.**

**אם רצונה של ההגנה לבדוק את שיקול דעתה של הפרקליטות בהגשת כתב האישום הזה או
אחרים, פתוחה הדרך בפניה באפיקים אחרים ולא בדרך זימונו של התובע המנהל את הדיון
בבית המשפט. שיקולי אפליה כפי שנרמז מטענות ההגנה, אינה ממין השיקולים הראויים
לסוגיית זימונו של עד לבית המשפט.**

**...יש לדחות את טענות ההגנה, אחרת, עשויים אנו לקבוע תקדים מסוכן לפיו יועמדו פרקליטים
לדוכן לעניין שבשגרה ויעידו על מערכת שיקוליהם המקצועית, דבר שיפגע ביכולתם לנהל את
התיק כמיטב שיפוטם המקצועי - כל זאת בתנאי שתהיה הפרדה בין החקירה עצמה הנתונה
בסמכות המשטרה לבין השיקולים המשפטיים בדרך ניהולה והתיק עצמו בבית המשפט שאין
בסמכות הפרקליטות".**

קביעה זו אומצה גם בהחלטה בת"פ 1951/04 (טבריה), מדינת ישראל נ' שורץ:

**"אין זה ראוי ואין זה נכון, לאפשר מצב בו יחקר תובע באשר לשיקוליו
המקצועיים המניעים אותו בעבודתו. על כן, אל לו לביהמ"ש לתת פתח
לתחילתה של תופעה שכזו, בה יועמדו פרקליטים לחקירה יאלצו לתת דין
וחשבון בכל פעם שיוגש כתב אישום כנגד מאן - דהו, או לחילופין בכל פעם
שפרקליט יורה על פתיחת חקירה כנגד חשוד זה או אחר.**

**חשיפת הפרקליטים מהפרקליטות או התובעים המשטריים, לחקירות של סנגורים בבית
המשפט, עלולה לגרור רתיעה של התובעים מביצוע מלאכתם נאמנה. חוות דעתו
המקצועית של פרקליט ומערכת השיקולים העומד בבסיס הגשת כתב אישום, אינה עניין**

לעדות בית משפט. כך גם מערכת השיקולים אשר מביאה פרקליט להורות למשטרה על פתיחה בחקירה, איננה מעמידה את הפרקליט במשבצת של המתלונן הקלאסי, אשר ניתן לזמנו לחקירה. הפרקליט בעבודתו המקצועית, מחובתו להנחות את המשטרה בפעולותיה ואין הדבר יוצר מעורבות אישית של הפרקליט בעניין נשוא החקירה.

מקום בו עולה חשדו של הסנגור כי התובע מונע ממניעים זרים, פתוחה בפניו הדרך לבירור העניין באפיקים אחרים ובין השאר פנייה לפרקליט המחוז, פנייה לפרקליט המדינה, פנייה ליועץ המשפטי לממשלה, ואף פנייה לממונים על המשמעת בשירות הציבורי. לא ראוי כי עניין זה יובא בפני בית המשפט בדרך של הזמנת תובע לחקירה על ידי הסניגור. לעניין זה אין הבדל אם מדובר בפרקליט המופיע פיזית בפני בית המשפט, לבין פרקליט ממונה בפרקליטות, המנחה את הפרקליטים הכפופים לו מקצועית.

פרקליט אינו חייב במתן דין וחשבון לנאשם וסנגורו באשר לשיקוליו המקצועיים כשם שלא יעלה על הדעת לזמן סנגור להעיד כנגד לקוחו באשר לשרות המקצועי שהעניק ללקוחו. במובן זה, מעמדו של פרקליט מהפרקליטות, דומה לזה של סנגור פרטי, זה מעניק שרות משפטי לנאשם וזה מעניק שרות משפטי למדינה. מסמכים הנכתבים ע"י פרקליט ואשר בהם הנחיות לחקירה או להשלמת חקירה, יש והם זוכים לחיסיון ואין חובה לגלותם (הלכת בג"צ צברי) אולם גם מקום בו יש לגלותם על פי סעיף 74 לחסד"פ, אין הדבר גורר בעקבות כך, באופן חד חד ערכי, את חקירת עורך המסמך.

35. לטעמי אין זה סביר כי נציגי התביעה, פרקליטים ומנהלים בדרג גבוה וזוטר יקראו להסביר מעל דוכן העדים את החלטותיהם. הפרקליט מייצג במסגרת ההליך הפלילי את המדינה, כשלוח מטעמה, והוא פועל ככ"כ ולא כאינדיבידואל שכן אין לו עניין אישי בהליך או בתוצאותיו.

לצורך בחינת האופן בו מפעילה התביעה את שיקול דעתה, החלטות התביעה הן מערכתיות ולא אישיות ועל כן החלטותיה תוסברנה בדרך של הודעה ולא בדרך של העדה.

החלטות המאשימה תבחנה בדרך של טיעון והכרעה שיפוטית ולא בדרך של בירור עובדתי הנעשה ע"י התייצבות נציגיה לעדות תוך חקירתם הן בחקירה ראשית והן בחקירה נגדית.

36. אמנם הנאשם טען כי הוא מבקש לזמן את הגב' גומבוש בכובעה כמי שממליצה לוועדת הכופר או לוועדה המחליטה על המרת האישום בקנס מינהלי, ולצורך הבאת מדיניות רשות המיסים בפני בית המשפט, אולם, במהלך דבריו עלה כי הוא בהחלט מבקש לתקוף את סמכויותיה כממונה על התובעים הפליליים במס הכנסה, לברר את השיקולים שעמדו מאחורי הגשת כתב האישום נגדו, ולהחשף לתרשומות פנימיות מתיק החקירה.

37. לעניין זה יש לציין כי מדי יום מובא מידע מפי נציגי התביעה בבתי המשפט. אין מניעה להציג במסגרת זו את מלוא הנתונים אודות ההחלטה להעמיד דווקא את הנאשמים לדין. לעניין זה אין רלוונטיות לעדות

פרקליט זה או אחר לרבות התובעת הממונה על התובעים הפליליים במס הכנסה.

38. זימון פרקליטים ו/או תובעים לעדות בבית המשפט והפיכתם לעדים בו מטעם ההגנה, עלולה להופכם מטרה למתקפה אישית או להטרדה מכוונת שאינן ממין העניין וליצור אצלם עניין אישי העשוי לעוות את שיקול דעתם ופעולתם.

זימון פרקליטים ו/או תובעים לעדות בבית המשפט עלול לפגוע בעצמאותם וביכולתם לנהל את התיק כמיטב שיפוטם המקצועי כשהעדה אותה מבקש הנאשם לזמן, היא למעשה תובעת אך בדרגה בכירה יותר הממונה על התובעים המופיעים בפני.

39. אשר על כן אני דוחה את הבקשה לזמן את העדה, עו"ד לוטי גומבוש לעדות בטעם ההגנה.

אין בהחלטתי זו כדי למנוע מהנאשם בהמשך פרשת ההגנה שלו להציג ראיות אחרות שיאפשרו לו להוכיח את טענותיו בדבר אכיפה בררנית ו/או התנהלות שערורייתית מקוממת ובלתי נסבלת של התביעה, הגם שבעדותו בחקירה ראשית העלה טענות כאלה ואחרות לעניין זה, אך לא תמכן במסמכים ו/או בראיות ו/או בנתונים אחרים.

החלטה זו תשלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ז, 26 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.